

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.44. Ecclesia Orientalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

§. XLIV.

Ecclesia Orientalis.

Sæcul. VIII.

A. C. 744.

Apud Musulmannos Califa Owalido II. dejecto, & necato, Yezidus III. ejusdem Patruelis successit mense sexto anni Hegiræ centesimi vigesimi sexti, id est, circa mensem Aprilem anno septingentesimo quadragesimo quarto; verum nec in pace, nec ultra menses quinque regnavit, cum multi necatum Ovalidum ulciscendi specie seditiones moverent. Yezidus Successorem habuit Ibrahim fratrem suum, qui cum imperasset menses duos, regnum tradidit Merovano, filio Mahometis, fratris Califæ Abdelmelici. Ergo Merovanus Imperii habenas capessens sub initium anni Hegiræ centesimi vigesimi septimi, qui anno Salutis septingentesimo quadragesimo quinto respondet, nec quiete nec diu, nimirum quinque solummodo annis, regnavit. Is Christianis Melchitis indulgit, ut, mortuo Stephano, Patriarcham Antiochenum eligerent Theophylactum Presbyterum Edessenum, virtute clarum, datisque litteris circularibus præcepit Arabibus, ut viro, quem Christiani elegissent, honorem haberent. Anno septingentesimo quadragesimo sexto, Indictione decima quarta mense Januario vehementissimus terræ motus in Syria & in Palæ-

*Elmac. lib. I. c. 19.**Theoph. an. 4. const. p. 353**Id. an. 5.*

K 5   stina,

Sæcul. VIII. stina, præsertim in Deserto Jerosolyma
 A. C. 744. multas Ecclesias & Monasteria evertit.

Constantinus Imperator turbis Mu-
 sulmannorum, quibus dividebantur, so-
 lenter in rem suam usus, Germanicia, a-
 liisque Syriæ urbibus captis, incolas, Se-
 des suas mutare compulsos Constantino-
 polim, & in alia Thraciæ oppida tran-
 stulit. Porro inter hos Syros multi e-
 rant Monosophytæ Hæretici, illius nem-
 pe Sectæ, quæ in Jesu Christo unam tan-
 tum Naturam confitebatur, & ad Trifa-
 gium addebat verba: *Crucifixus pro no-
 bis.* Qui error Petrum Fullonem Aucto-
 rem habebat.

Sup. Lib. Cum Anastasius Abbas Monasterii
 XXIX. §. 32 S. Euthymii in Palæstina huic errori fave-
 Theo. an. 6. re diceretur, id Abbas Sergius data Epi-
 stola ad S. Joannem Damascenum detu-
 lit, subjungens, Anastasium affirmare,
 quod ipsi Joanni sua opinio probetur, &

Qui pro no- Joannes Patriarcha Jerosolymitanus, piæ
 bis Crucifi- memoria, eandem secutus fuerit senten-
 xus. tiam. Scripsit igitur hac super re S. Jo-

Damasc. ep. annes Damascenus ad Jordanum Abba-
 de Trisag. tem, dicens, utrumque sibi incredibile
 fol. 445. videri, vel Anastasium in hunc errorem
 lapsum, vel eundem a Sergio falso accu-
 sari. De ipsa vero Doctrina differens,
 dicit, Petri Fullonis errorem reduci, si
 Trisagium ad solum filium referatur.

Isa. 6. *Non sine causa, inquit, Seraphini audi-
 ti*

ti sunt ter canere, *SANCTUS!* non ve-
 ro bis, quater, vel millies; & semel
 tantum dixerunt, *DOMINUS.* Sed ut
Trinitatem Personarum, & Unitatem
Substantiæ demonstrarent. Hinc iste
Deum laudandi ritus, quem Ecclesia ab
Angelis accepit, ad totam Trinitatem
refertur. Hinc etiam est, quod baptizan-
dos ter immergamus, nominantes in sin-
gulis immersionibus singulas Personas. I-
tem ideo in Oblatione Divinorum Myste-
riorum, postquam populus cantavit Tri-
sagium, Sacerdos adjungit: Sanctus es,
Rex Sæculorum! Filius tuus unicus San-
ctus est, & Sanctus Spiritus tuus. E-
contra in elevatione Panis Sacri Evcha-
ristici dicimus: Unus Sanctus, unus Do-
minus, unus JESUS Christus. Hæc ver-
 ba a S. Joanne Damasceno citata in illa
 Liturgia, quæ S. Joanni Chrysoftomo tri-
 buitur, leguntur. Rogat eum, ad quem
 scribit, ut sua Epistola in Ecclesia publi-
 ce legatur, & Anastasius Abbas admo-
 neatur, ut disputandi finem faciens, Pa-
 trum Auctoritati cedat. Quod spectat
 ad Joannem Jerosolymitanum, affirmat,
 ipsum hanc Doctrinam nunquam tenuis-
 se. Nunquam, ait, quidquam docuit,
 quod mihi tanquam suo Discipulo non com-
 municaverit. Cur vero hæc accusatio
 mota non est, dum viveret?

Sæcul. VIII.

A. C. 744.

fol. 487.

491.